รีวิว
สุรพงศ์ ภิรมย์ประเมศ

ก้าวไปกับการพัฒนา (3)
เวิร์ดไทย 2.0

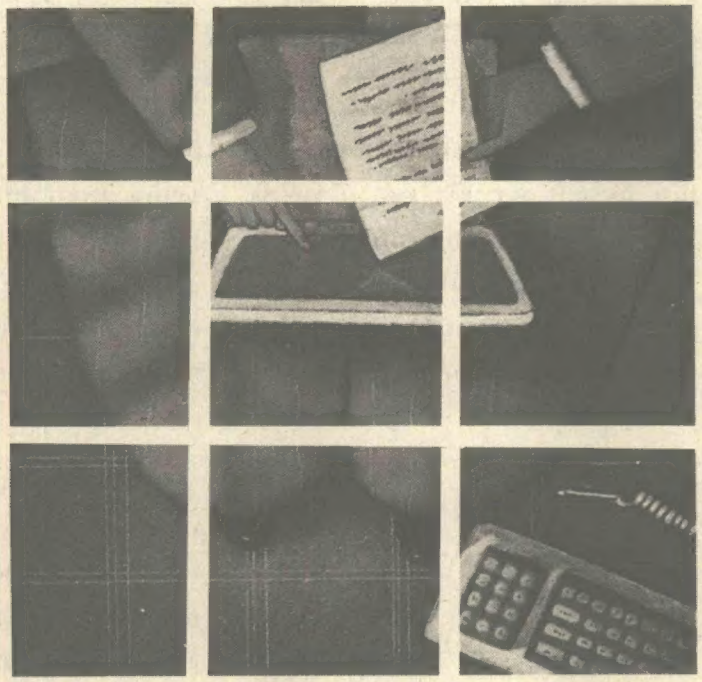

เจาะลึกความสามารถของ ของเวิร์ดไทย 2.0 ที่ยัง ซ่อนเร้นไว้ภายในอีกมากมาย

เป็นอย่างไรกันบ้างครับสำหรับช่วงนี้ หลาย ๆ ท่านคงมีความรู้สึกแปลก เหมือนกับผู้เขียนว่า เงินทองที่สะสม เอาไว้ช่วงปิดเทอมหดหายไปหมด คง ไม่ต้องเฉลยคำตอบหรอกนะครับ ก็คง ต้องถือเป็นหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบต่อ อนาคตของชาติตัวน้อย ๆ ยังไงก็ต้อง กัดฟันทนกันละครับ พล่ามมามากแล้ว กลับมาในเนื้อหาของเรำกันต่อจะดีกว่า เป็นยังไงบ้างครับกับบทความเกี่ยวกับ ไมโครซอฟต์เวิร์ด 2.0 ไทยเอดิชัน หรือ เวิร์ดไทย 2.0 ทั้ง 2 ตอนที่ได้ผ่าน สายตาคุณผู้อ่านไปแล้ว คิดว่าคงจะช่วย ให้คุณผู้อ่านสามารถใช้งานเวิร์ดไทย 2.0 ในขั้นต้นได้ไม่ยากเย็นอะไรนัก และนับ จากฉบับนี้เป็นต้นไปเราจะลองมาศึกษา ในรายละเอียดเจาะลึกลงไปถึงความ สามารถของเวิร์ดไทย 2.0 ที่ยังซ่อนเร้น ไว้ภายในอีกมากมายโดยลำดับ มา เริ่มต้นกันเลยดีกว่า

การพิสูจน์อักษร (Proofing)

คุณผู้อ่านบางท่านอาจจะไม่เคยชิน กับคำนี้สักเท่าใด แต่สำหรับคุณผู้อ่าน ที่คลุกคลีตีโมงในวงการสิ่งพิมพ์คง ทราบความหมายของคำนี้ได้ดี "การ พิสูจน์อักษร" จะหมายถึง การตรวจสอบ ความถูกต้องของการสะกดคำ (spelling check) หลักไวยากรณ์ (gramma check) (ในกรณีที่เป็นดีอกคิวเมนต์ ภาษาอังกฤษ) และการตัดคำเพื่อใส่ เครื่องหมายยัติภังค์ (hyphenation) ทั้งนี้เพื่อช่วยขัดเกลางานเอกสารของคุณ ให้มีความถูกต้องเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น เครื่องมือที่ใช้ในการพิสูจน์อักษรจึงต้อง แยกออกเป็น 3 ประเภทด้วยเช่นกัน เริ่มต้นจาก

การตรวจสอบคำสะกด

ในการตรวจสอบคำสะกดในเวิร์ด ไทย 2.0 นั้นจะมีการผนวกคำศัพท์ที่มี การใช้งานบ่อยครั้งเอาไว้ในพจนานุกรม หลัก (main dictionary) มากกว่า 300,000 คำ นอกจากนี้ผู้ใช้ยังสามารถ

สร้างพจนานุกรมของตนเองขึ้นมาเอง (custom dictionary) เพื่อใช้เก็บคำศัพท์เฉพาะต่าง ๆ ที่ยังมิได้มีการบัญญัติเป็นมาตรฐานเอาไว้ในพจนานุกรมหลัก ส่วนวิธีการใช้งานในการตรวจสอบคำสะกดอย่างคร่าว ๆ ก็คือ คุณสร้างหรือเปิดไฟล์ด็อกคิวเมนต์ที่คุณต้องการจะตรวจสอบคำสะกดด้วยโปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 จากนั้นให้เลือกคำสั่งตรวจคำสะกด (Spelling) ในหมวดเครื่องมือ (Tools) โปรแกรมจะเริ่มต้นการตรวจสอบคำสะกดจากตำแหน่งเริ่มต้นไปจนสิ้นสุดข้อความในด็อกคิวเมนต์ หากพบว่ามีคำ ๆ ใดไม่มีการบันทึกเอาไว้ในพจนานุกรมที่มีอยู่ โปรแกรมจะคิดว่าเป็นคำที่ผู้ใช้ป้อนเข้าไปผิดด้วยความพลั้งเผลอหรือเข้าใจผิด และแสดงกรอบรายละเอียดขึ้นซ้อนทับบนด็อกคิวเมนต์บนจอภาพดังรูปที่ 1 ถ้าสังเกตบนด็อกคิวเมนต์จะเห็นว่ามีข้อความหรือคำที่มีแถบสว่างทาบทับอยู่ และเมื่อมองในส่วนของกรอบรายละเอียดในรูปที่ 1 จะเห็นว่าข้อความหรือคำดังกล่าวจะปรากฏอยู่ในช่องไม่มีในพจนานุกรม (Not in Dictionary:) ถ้าคำหรือข้อความดังกล่าวเป็นคำที่คุณพิมพ์ผิดโดยไม่เจตนา ให้คุณป้อนคำที่ถูกต้องลงไปในช่องเปลี่ยนเป็น (Change To:) แล้วใช้เม้าส์คลิ๊กที่ปุ่มเปลี่ยน (หรือ Change) หรือปุ่มเปลี่ยนทั้งหมด (หรือ Change All) ในกรณีที่คุณนึกได้ว่าคำที่โปรแกรมสะกิดเตือนคุณว่าเป็นคำที่พิมพ์ผิดนั้นเป็นคำที่พบอยู่หลายตำแหน่งในด็อกคิวเมนต์ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการถามซ้ำซากของโปรแกรมต่อผู้ใช้ (ตัดความรำคาญว่าอย่างงั้นเถอะ)

ส่วนปุ่มละเว้น (Ignore) และปุ่มละเว้นทั้งหมด (Ignore All) จะใช้ในกรณีที่ผู้ใช้ยืนยันกับโปรแกรมว่าคำที่โปรแกรมคิดว่าน่าจะเป็นคำที่สะกดผิดนั้น ที่จริงเป็นความตั้งใจของผู้ใช้เองที่พิมพ์คำหรือข้อความเช่นนั้น ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะคำ ๆ นั้นเป็นศัพท์เฉพาะหรือการแผลงคำของผู้ใช้เอง ในกรณีที่คุณไม่ทราบจริง ๆ ว่าคำที่โปรแกรมระบุนั้นสะกดผิดเช่นไร ให้ลองดูในช่องคำแนะนำ (Suggestions:) จะเห็นว่าโปรแกรมเวิร์ดไทยรู้ถึงความต้องการของผู้ใช้ จึงพยายามค้นหาคำที่คิดว่าถูกต้องจากพจนานุกรมและนำมาแสดงในช่องดังกล่าวเพื่อให้ผู้ใช้เลือกใช้โดยไม่จำคิดให้หนักสมองแต่อย่างใด หากมีคำที่โปรแกรมแนะนำให้คำใดเป็นคำที่คุณต้องการ ให้ใช้เม้าส์คลิ๊กที่คำ ๆ นั้นเพื่อโอนย้ายคำดังกล่าวไปไว้ในช่องเปลี่ยนเป็น: ให้โดยอัตโนมัติ

ส่วนปุ่มเพิ่ม (Add) เป็นปุ่มที่ใช้ในกรณีที่คุณต้องการจะให้โปรแกรมเติมคำที่ต้องสงสัยว่าสะกดผิดนั้นเก็บเอาไว้ในพจนานุกรมเพื่อเก็บไว้ใช้ในครั้งต่อไป ส่วนการกำหนดว่าจะเก็บลงในไฟล์พจนานุกรมใดนั้น จะระบุจากช่องเพิ่มคำลงใน: (Add Word To:) โดยเลือกไฟล์พจนานุกรมที่ต้องการ (มีนามสกุลเป็น .DIC) จากรายชื่อพจนานุกรมที่มีอยู่ทั้งหมด (ผู้เขียนจะได้อธิบายถึงการสร้างหรือเพิ่มเติมพจนานุกรมในหัวข้อถัด ๆ ไป) ผู้เขียนขอแนะนำว่าคำที่คุณผู้อ่านจะบรรจุเก็บเอาไว้ในพจนานุกรมควรจะเป็นคำที่คุณคิดว่าสะกดถูกต้อง และมีโอกาสที่คุณจะใช้งานบ่อยครั้ง ทั้งนี้เพื่อให้พจนานุกรมของคุณมีขนาดไม่ใหญ่เกินความจำเป็น (ซึ่งมีผลต่อความเร็วในการตรวจสอบคำสะกดของโปรแกรมในเวลาต่อมา)

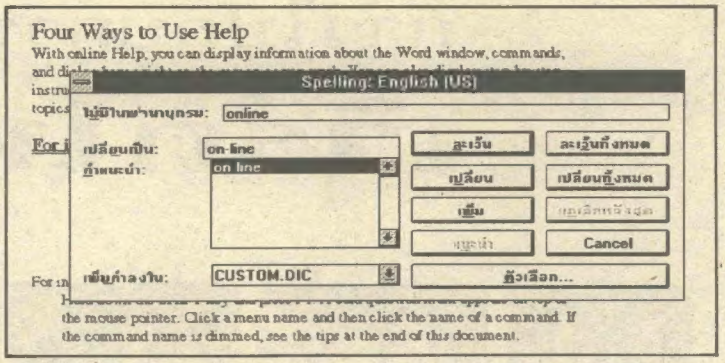

รูปที่ 1

คุณผู้อ่านจะเห็นว่าในการตรวจสอบคำสะกด จะมีปุ่มให้เลือกใช้งานค่อนข้างมาก ดังนั้นบางครั้งความผิดพลาดจึงอาจจะเกิดขึ้นได้ ดังนั้นโปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 จึงได้เตรียมปุ่มการทำงานขึ้นมาอีกปุ่มหนึ่งให้ชื่อว่าปุ่มยกเลิกหลังสุด (Undo Last) ใช้ในการยกเลิกความผิดพลาดที่เกิดขึ้นล่าสุด ส่วนปุ่มแนะนำ (Suggest) ถ้าสังเกตดูให้ดีจะพบว่าปุ่มนี้มักจะคงสภาพเป็นปุ่มตัวอักษรสีจางเป็นส่วนใหญ่ นั่นหมายถึงว่ายังไม่สามารถใช้งานได้ ทั้งนี้เนื่องจากการกำหนดหน้าที่การทำงานของปุ่มนี้จากปุ่มตัวเลือก... (Options...) ที่กำหนดให้โปรแกรมตรวจสอบคำสะกดเป็นตัวแนะนำคำที่ถูกต้องให้กับผู้ใช้เองโดยอัตโนมัติ ส่วนปุ่ม Cancel คงไม่ต้องอธิบายอะไรมาก คุณผู้อ่านคงทราบดีแล้วว่าปุ่มนี้มีไว้เพื่อยกเลิกการตรวจสอบคำสะกดที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนั้น

หันมาดูปุ่มการทำงานที่เหลืออยู่อีกหนึ่งปุ่มก็คือ ปุ่มตัวเลือก... (Op-

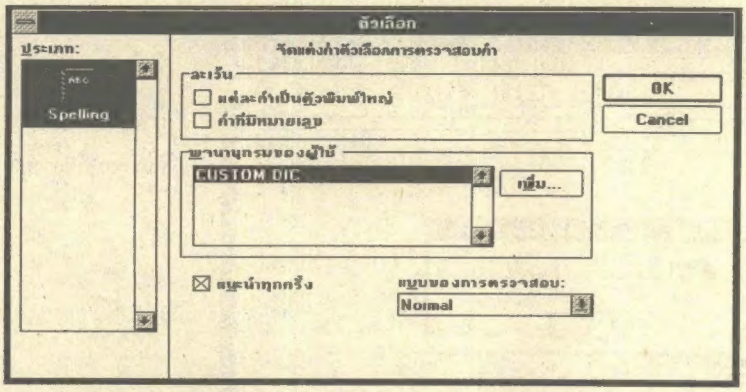

รูปที่ 2

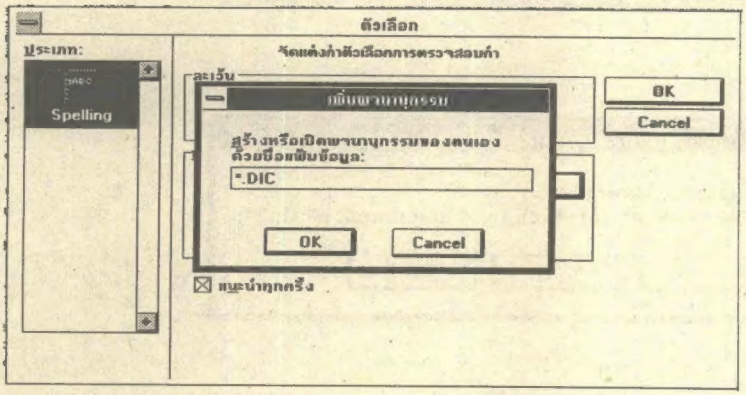

รูปที่ 3
การสร้างพจนานุกรมเพิ่มเติม

tions...) จะเป็นปุ่มที่ใช้กำหนดการทำงานเบื้องต้นของโปรแกรมตรวจสอบคำสะกด ลองใช้เม้าส์คลิ๊กที่ปุ่ม ๆ นี้ จะปรากฏกรอบรายละเอียดใหม่ซ้อนทับกรอบรายละเอียดที่มีอยู่เดิมดังในรูปที่ 2 ในส่วนที่เกี่ยวกับการละเว้น (Ignore) จะมีออปชันให้เลือก 2 ออปชันได้แก่ ออปชันแต่ละคำเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ (Words in UPPERCASE) และออปชันคำที่มีหมายเลข (Words with Numbers) หากคุณเลือกออปชันแรกจะเป็นการกำหนดให้โปรแกรมยกเว้นไม่ต้องตรวจสอบคำที่มีตัวสะกดเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด อาทิ ชื่อการค้า ชื่อย่อขององค์กรต่าง ๆ เป็นต้น ส่วนออปชันที่สองเป็นการกำหนดให้โปรแกรม ยกเว้นการตรวจสอบคำที่มีตัวเลขประสมอยู่ เช่น M100 หรือ F-16 เป็นต้น

ในส่วนพจนานุกรมของผู้ใช้ (Custom Dictionaries) เป็นส่วนที่แสดงรายชื่อของพจนานุกรมที่ผู้ใช้ได้สร้างขึ้น นอกเหนือจากพจนานุกรมหลักของโปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 และเป็นส่วนที่คุณใช้เลือกพจนานุกรมที่คุณต้องการจะดึงมาใช้งาน โดยที่สามารถเลือกได้มากที่สุดถึง 4 ไฟล์ ตัวอย่าง เช่น คุณเก็บคำศัพท์ที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ไว้ในไฟล์พจนานุกรมชื่อ Computer.dic คำศัพท์เกี่ยวกับไฟฟ้าในพจนานุกรมชื่อ Electric.dic คำศัพท์เกี่ยวกับธุรกิจในพจนานุกรมชื่อ Business.dic เวลาที่พิมพ์เอกสารที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ คุณก็เลือกใช้พจนานุกรมที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เวลาที่พิมพ์เอกสารเกี่ยวกับไฟฟ้าคุณก็เลือกใช้พจนานุกรมเกี่ยวกับไฟฟ้า และถ้าคุณพิมพ์เอกสารเกี่ยวกับธุรกิจทางด้านคอมพิวเตอร์ คุณก็เลือกใช้ทั้งพจนานุกรมที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และธุรกิจ อย่างนี้เป็นต้น และหากต้องการจะสร้างพจนานุกรมเพิ่มเติมจากที่มีอยู่เดิม ให้คลิ๊กที่ปุ่มเพิ่ม... (Add...) แล้วตั้งชื่อพจนานุกรมที่ต้องการจะสร้างลงไปดังในรูปที่ 3

ที่ส่วนล่างสุดของกรอบรายละเอียดในรูปที่ 2 จะเห็นว่ามีออปชันที่แยกอยู่เดี่ยว ๆ อยู่ออปชันหนึ่ง ได้แก่ ออปชันแนะนำทุกครั้ง (Always Suggest) ซึ่งเป็นออปชันที่ถูกเลือกเอาไว้ก่อนหน้าแล้ว เป็นการกำหนดให้โปรแกรมตรวจสอบคำสะกด แนะนำคำที่คิดว่าน่าจะเป็นคำที่ถูกต้องให้กับผู้ใช้ทุกครั้งที่โปรแกรมตรวจสอบพบคำที่น่าสงสัย ซึ่งในทางปฏิบัติเป็นเรื่องที่กินเวลามาก คุณสามารถประหยัดเวลาในส่วนดังกล่าวโดยการยกเลิกออปชันนี้เสีย และเมื่อใดที่คุณต้องการให้โปรแกรมแนะนำคำที่ถูกต้องให้ ก็เพียงแต่ใช้เม้าส์คลิ๊กที่ปุ่มแนะนำ ที่ปรากฏในรูปที่ 1 จริง ๆ แล้วออปชันนี้จัดทำขึ้นโดยดูจากพฤติกรรมของผู้ใช้งานพิมพ์เอกสารทั่ว ๆ ไปที่สังเกตพบว่า ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในเอกสารส่วนใหญ่มักจะเป็นการพิมพ์ผิดพลาดมากกว่าความเข้าใจคำสะกดผิดพลาด ดังนั้นโอกาสที่ผู้ใช้จะต้องการการแนะนำคำที่ถูกต้องจากโปรแกรมตรวจสอบคำสะกดจึงมีน้อยกว่าหลายเท่า สรุปแล้วคุณผู้อ่านจึงควรที่จะยกเลิกออปชันดังกล่าวเสีย และหันมาใช้งานปุ่มแนะนำแทนจะสะดวกและคล่องตัวมากกว่า

ในบางกรณีที่การตรวจสอบคำสะกดยังดำเนินอยู่ คุณเกิดมีความจำเป็นต้องหยุดการทำงานกลางคันให้คุณกดปุ่ม Esc เพื่อยกเลิกการทำงานของโปรแกรมโดยฉับพลันได้ตลอดเวลา

การกำหนดขอบเขตการตรวจสอบ

นอกเหนือไปจากการกำหนดให้โปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 ทำการตรวจสอบคำสะกดในเอกสารด้วยการเลือกคำสั่งตรวจคำสะกด... (Spelling...) ในหมวดเครื่องมือ (Tools) แล้ว คุณผู้อ่านคงจำได้ว่าผู้เขียนได้กล่าวถึงการเรียกใช้คำสั่งบางคำสั่งจาก Toolbar หรือแถบเครื่องมือไปแล้ว และการตรวจสอบคำสะกดก็เป็นคำสั่งหนึ่งเช่นกันที่มีการจัดเตรียมปุ่มสำหรับเรียกใช้งานเอาไว้ ลองกลับไปดูเนื้อหาในบทความตอนที่หนึ่ง หรือสองดู คุณจะเห็นปุ่มสำหรับการตรวจสอบคำสะกดจะเป็นสัญลักษณ์ตัว ABC แล้วมีเครื่องหมายถูกกำกับเอาไว้ แต่ก่อนที่คุณจะให้โปรแกรมทำการตรวจสอบคำสะกดให้ คุณควรที่จะกำหนดขอบเขตของการตรวจสอบที่แน่ชัดให้เรียบร้อยเสียก่อน โดยโปรแกรมจะถือจากตำแหน่งของเคอร์เซอร์เป็นตำแหน่งตั้งต้นการตรวจสอบไล่ไปจนสุดข้อความในเอกสารหรือด็อกคิวเมนต์นั้น ยกเว้นแต่ในกรณีที่คุณกำหนดขอบเขตการตรวจสอบด้วยการสร้างแถบสว่างคลุมครอบข้อความที่ต้องการเท่านั้นที่โปรแกรมจะทำการตรวจสอบคำภายในขอบเขตที่กำหนดเท่านั้น ดังนั้นหากคุณต้องการที่จะตรวจสอบคำสะกดของข้อความทั้งหมดในเอกสาร คุณก็ควรที่จะเลื่อนตำแหน่งเคอร์เซอร์ไปวาง ณ ตำแหน่งแรกสุดของเอกสารก่อนที่จะเลือกใช้คำสั่งต่อไป เมื่อการตรวจสอบเสร็จสิ้นแล้วบนจอภาพจะปรากฏข้อความแจ้งให้ทราบดังในรูปที่ 4

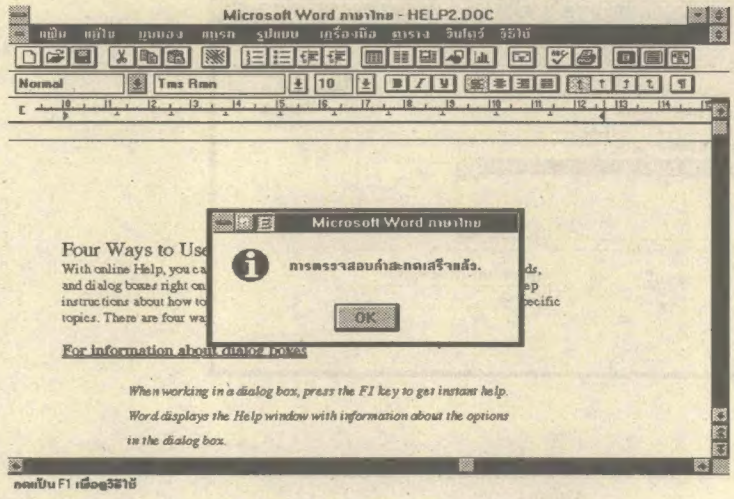

รูปที่ 4 การตรวจสอบคำสะกดของข้อความ

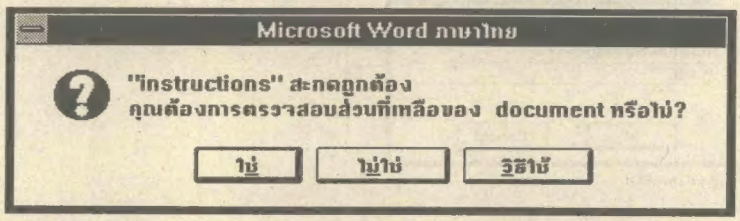

รูปที่ 5

ในการตรวจสอบคำสะกดในขอบเขตที่กำหนดนั้น คุณสามารถกำหนดให้ทำการตรวจสอบเฉพาะคำใดคำหนึ่งก็ได้ โดยการวางตำแหน่งเคอร์เซอร์ลงที่ด้านหน้า ด้านหลัง หรือกึ่งกลางของคำที่ต้องการ จากนั้นกดปุ่ม F7 ที่ส่วนล่างสุดของจอภาพในส่วนที่เป็นแถบสถานะ (หรือ status bar) จะปรากฏข้อความ "Word กำลังตรวจสอบคำสะกดของเอกสาร... กดปุ่ม Esc เพื่อยกเลิก" และถ้าปรากฏว่าคำดังกล่าวสะกดถูกต้องแล้ว จะปรากฏข้อความบนจอภาพดังในรูปที่ 5

การปรับปรุงแก้ไขพจนานุกรมส่วนตัว

สำหรับพจนานุกรมที่เราสร้างขึ้นเพื่อเสริมพจนานุกรมหลักที่ให้มาเรียบร้อยแล้วในโปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 สังเกตว่าจะมีการเพิ่มเติมคำใหม่ ๆ เข้าไปทุกครั้งที่เราเลือกปุ่มเพิ่ม (Add) แต่บางครั้งวิธีการนี้ค่อนข้างยุ่งยากในทางปฏิบัติ เนื่องจากคุณผู้อ่านอาจจะมีรายการของคำศัพท์เฉพาะที่ใช้งานอยู่บ่อย ๆ ในมือเรียบร้อย และต้องการที่จะป้อนคำศัพท์ทั้งหมดเข้าไปเก็บในพจนานุกรมส่วนตัวในคราวเดียว ไม่ยากเลยครับ เพราะอันที่จริงแล้วบรรดาพจนานุกรมส่วนตัวที่คุณสร้างขึ้นมานั้นจะมีรูปแบบเป็นไฟล์ข้อความ (หรือ text file) ธรรมดา โดยบรรจุบรรทัดละหนึ่งคำ และมีการเรียงลำดับตามตัวอักษร ทั้งนี้เพื่อให้ง่ายในการตรวจสอบคำสะกดโดยโปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 เมื่อพจนานุกรมถูกเก็บเอาไว้ในรูปแบบไฟล์ข้อความ ดังนั้นจึงเป็นการง่ายสำหรับผู้ใช้ที่จะใช้โปรแกรม text editor ใด ๆ ก็ได้ที่ใช้งานอยู่เป็นประจำ แต่ถ้าจะให้ดีและสะดวกคุณผู้อ่านควรใช้โปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 ที่มีอยู่นั้นแหละ ซึ่งคุณ

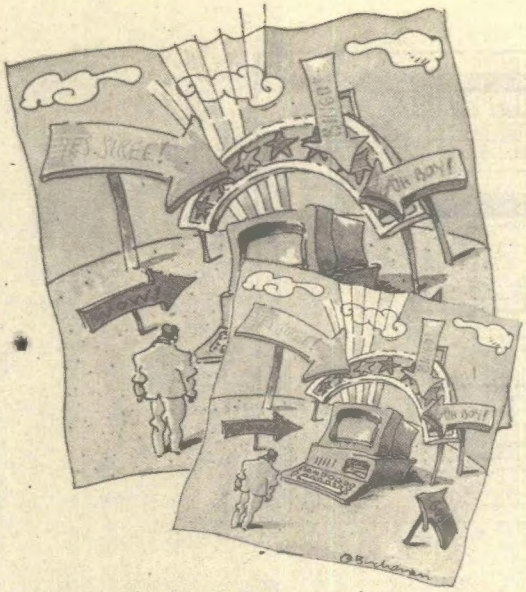

สามารถที่จะป้อนคำศัพท์ที่ต้องการเก็บไว้ในไฟล์ดังกล่าวโดยไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับตัวอักษรแต่อย่างใด เนื่องจากในครั้งต่อไปที่คุณทำการเพิ่มเติมคำใหม่ ๆ เข้าไปในพจนานุกรมด้วยการเลือกปุ่มเพิ่ม (Add) โปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 จะทำการจัดเรียงคำศัพท์ให้เรียงตามลำดับตัวอักษรให้เองโดยอัตโนมัติ

การตรวจไวยากรณ์

ความสามารถในข้อนี้คงต้องขอยกให้กับการใช้งานเอกสารภาษาอังกฤษเป็นหลัก เนื่องจากหลักไวยากรณ์ของภาษาไทยเป็นเรื่องที่ยุ่งยากและซับซ้อนกว่าภาษาอังกฤษมาก ซึ่งในโปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 ยังจำกัดที่ความสามารถด้านนี้คงต้องใช้เวลาในการพัฒนาเพิ่มเติมมากสักหน่อย แต่เฉพาะการตรวจไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียวก็เพียงพอสำหรับการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพแล้วมิใช่หรือครับ การตรวจไวยากรณ์เป็นหน้าที่ของโปรแกรม grammar checker ซึ่งเป็นโปรแกรมย่อยของเวิร์ดไทย 2.0 อันที่จริงแล้วโปรแกรมย่อยตัวนี้ยังมีความสามารถอื่น ๆ ได้แก่ การตรวจสอบลักษณะทั่วไปของเอกสาร เพื่อนำมาสรุปข้อมูลให้ผู้ใช้ได้รับทราบ อาทิ จำนวนคำ จำนวนตัวอักษร จำนวนพารากราฟ จำนวนประโยคเฉลี่ยต่อพารากราฟ และอื่น ๆ ในช่วงที่โปรแกรม grammar checker กำลังทำงานอยู่นั้น คุณสามารถที่จะหยุดการทำงานของมันได้ด้วยการกดปุ่ม Esc

โดยปกติแล้ว ในขณะที่คุณเรียกโปรแกรม grammar checker ให้ทำการตรวจสอบไวยากรณ์ของเอกสารของคุณ โปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 จะทำการตรวจสอบคำสะกดด้วยโปรแกรม spelling check ควบคู่กันไป ทำให้เวลาที่ใช้ในการทำงานค่อนข้างมาก เพราะเป็นการทำงานสองขั้นตอน ส่วนวิธีการเรียกใช้โปรแกรม grammar checker ทำได้ด้วยการเลือกคำสั่งตรวจไวยากรณ์... (Grammar...)

หลังจากที่โปรแกรมพบว่ามีข้อความบางประโยคที่มีลักษณะของการใช้คำที่ไม่ถูกต้อง มันจะแสดงรายละเอียดของประโยคดังกล่าวขึ้นมาบนจอภาพดังในรูปที่ 6

และแน่นอนว่าสำหรับคำสั่งตรวจไวยากรณ์ ที่ผู้ใช้สามารถจะกำหนดหรือเลือกรูปแบบในการทำงานได้คล้ายกับคำสั่งในการตรวจสอบคำสะกด ให้คุณลองเลือกคำสั่งตัวเลือก... (Options...) จากเมนูคำสั่งเครื่องมือ (Tools)

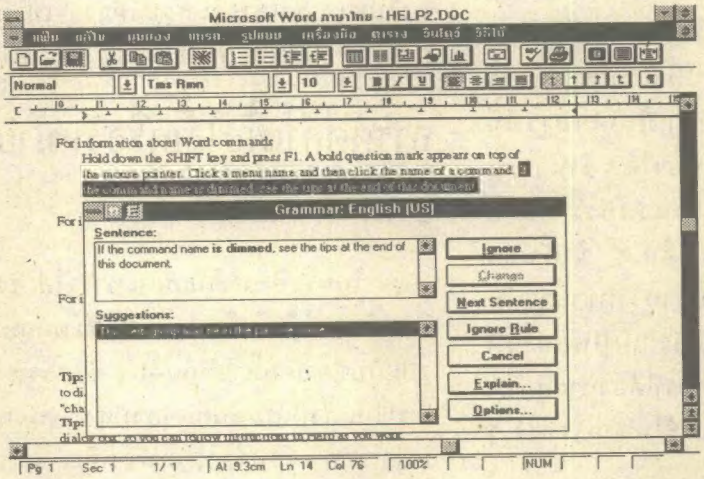

รูปที่ 6

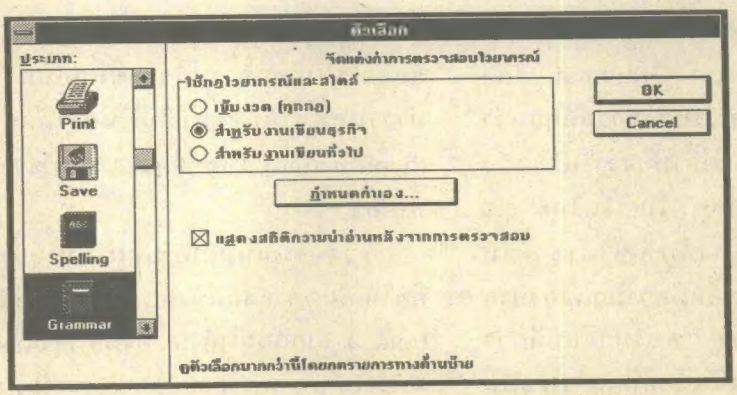

รูปที่ 7

สิ่งที่ปรากฏบนจอภาพของคุณจะมีหน้าตาดังในภาพที่ 7

สังเกตในส่วนที่จั่วหัวไว้ว่า "ใช้หลักไวยากรณ์และสไตล์" (Use Grammar and Style Rules) จะเป็นส่วนที่ใช้รวมออปชันที่เกี่ยวกับระดับของการตรวจสอบไวยากรณ์ที่ใช้ เช่น หลักไวยากรณ์ สำหรับงานเขียนทั่วไป งานเขียนทางธุรกิจ หรือตรวจสอบอย่างเข้มงวด เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถกำหนดลึกลงไปถึงหลักไวยากรณ์ที่จะต้องตรวจสอบโดยการคลิ๊กที่ปุ่มกำหนดค่าเอง (Customize Settings)

ออปชันสุดท้ายก็คือ แสดงสถิติความน่าอ่านหลังการตรวจสอบ (Show Readability Statistics after Proofing) เป็นการกำหนดให้โปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 แจ้งรายการสรุปที่เกี่ยวกับเอกสารที่ทำการตรวจสอบว่าเป็นเอกสารที่มีความยาวมากน้อยเพียงใด จำนวนคำต่อหนึ่งประโยค จำนวนประโยคต่อหนึ่งพารากราฟ และอื่น ๆ ซึ่งตัวเลขเหล่านี้แสดงให้ทราบถึงความชำนาญในการสร้างงานเอกสารได้เป็นอย่างดี เหมาะสำหรับนักศึกษาที่ต้องการศึกษาการแต่งเอกสารเพื่อใช้ในวงการต่าง ๆ

เมื่อนำโปรแกรม grammar checker ของโปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 มาเปรียบเทียบกับโปรแกรม grammar checker อื่น ๆ ในท้องตลาด เช่น โปรแกรม Correct Grammar ฯลฯ อาจจะรู้สึกว่ามีความสามารถด้อยกว่าบ้างในบางจุด แต่ถ้ามองว่าโปรแกรม grammar checker ในเวิร์ดไทย 2.0 เป็นเครื่องมือเบื้องต้นที่เข้ามาช่วยในการทำงานของคุณให้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น เข้าทำนอง "สองหัวย่อมดีกว่าหัวเดียว" รวมไปถึงข้อดีที่คุณไม่จำเป็นต้องซื้อต้องหาโปรแกรมประเภทนี้เพิ่มเติม ผู้เขียนก็เชื่อว่าความสามารถที่ด้อยกว่าดังกล่าวคงจะมีน้ำหนักที่แผ่วลงไปมาก จนอาจจะสรุปได้ว่า "เท่านี้ก็เพียงพอแล้ว" สำหรับเวิร์ดไทย 2.0

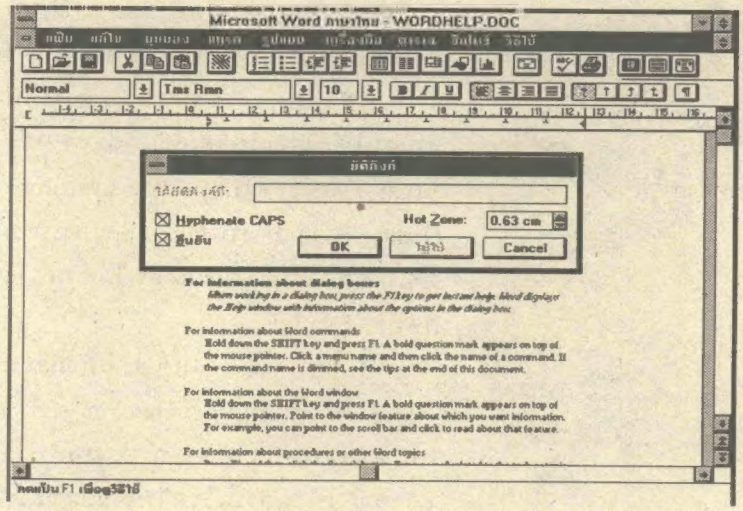

รูปที่ 8
การเลือกคำสั่งยัติภังค์

การตัดคำเพื่อใส่เครื่องหมายยัติภังค์

ในการพิมพ์งานเอกสารทั่วไป สิ่งที่เราต้องคำนึงถึงคือความสวยงามและรูปแบบของเอกสารที่ถูกต้อง ซึ่งสองสิ่งนี้ว่าไปแล้วก็เป็นต้นตอของปัญหาจุกจิกที่เราเจอกันค่อนข้างมากนั่นก็คือ การตัดคำที่ไม่เหมาะสมจนบางครั้งทำให้รูปแบบของเอกสารไม่สวยงามอย่างที่ควรจะเป็น ซึ่งจากที่เราทำการตรวจสอบทั้งคำสะกด และหลักไวยากรณ์ของข้อความในเอกสารแล้ว ขั้นตอนการทำงานสุดท้ายก็คงหนีไม่พ้นการตัดคำ (hyphenation) ให้ถูกต้องและเหมาะสมนั่นเอง

วิธีการก็เหมือนกับที่ผ่านมา นั่นคือให้เลือกคำสั่งยัติภังค์... (hyphenation...) จากเมนูคำสั่งเครื่องมือ (Tools) จะปรากฏกรอบรายละเอียดดังในรูปที่ 8 คุณสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงออปชันต่าง ๆ ก่อน หรือใช้เม้าส์คลิ๊กที่ปุ่ม OK ทันทีเพื่อเริ่มต้นการตัดคำ โดยโปรแกรมจะเริ่มต้นจากจุดที่เคอร์เซอร์ปรากฏอยู่ในเอกสารไล่เรียงไปจนสุดข้อความสุดท้าย จนกว่าจะพบคำที่สมควรจะตัดบางส่วนของคำสำหรับขึ้นต้นบรรทัดใหม่ และแสดงการแบ่งพยางค์สำหรับคำ ๆ นั้นไว้ในช่องใส่ยัติภังค์ที่: (Hyphenate At:) และแสดงตำแหน่งที่โปรแกรมแนะนำว่าน่าจะมีการใส่เครื่องหมายยัติภังค์โดยใช้เคอร์เซอร์กะพริบ ถ้าคุณเห็นดีเห็นงามด้วยให้ใช้เม้าส์คลิ๊กที่ปุ่ม OK แต่หากคุณต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงตำแหน่งในการใส่เครื่องหมายยัติภังค์ ให้กดปุ่มลูกศรซ้ายหรือขวา หรือใช้เม้าส์เลื่อนตำแหน่งของเคอร์เซอร์กะพริบไปยังตำแหน่งใหม่ที่คุณคิดว่าเหมาะสมมากกว่า แล้วคลิ๊กที่ปุ่ม OK

หากคุณเป็นคนขี้เบื่อ ไม่ต้องการให้โปรแกรมถามคุณทุกครั้งที่พบคำที่น่าจะมีการใส่เครื่องหมายยัติภังค์ แต่ต้องการให้ทำงานไปได้เลยโดยไม่ต้องถามความเห็น ให้ยกเลิกออปชันยืนยัน (Confirm) เสียก่อนที่คุณคลิ๊กที่ปุ่ม

OK เมื่อเริ่มต้นการตัดคำเพื่อใส่เครื่องหมายยัติภังค์ แต่โดยทั่วไปคุณผู้อ่านควรที่จะคงออปชันดังกล่าวเอาไว้ ทั้งนี้เนื่องจากแม้ว่าการใส่เครื่องหมายยัติภังค์ของโปรแกรมเวิร์ดไทยจะมีการอ้างอิงการแบ่งพยางค์ของคำจากพจนานุกรมที่มีอยู่ ประกอบกับความเหมาะสมในแง่ของรูปแบบเอกสารและการเว้นวรรคในแต่ละบรรทัด แต่ยังไงเสียมันก็ยังคงไม่สามารถคาดเดาจิตใจของมนุษย์ที่เป็นเจ้าของมันได้เต็มร้อยเสียทีเดียว ดังนั้นคุณควรที่จะให้โปรแกรมทำการสำรวจคำที่เห็นสมควรว่าจะต้องมีการใส่เครื่องหมายยัติภังค์เป็นเบื้องต้นเสียก่อน จากนั้นจึงใช้วิจารณญาณของคุณเองในการตัดสินใจในเรื่องดังกล่าว

ส่งท้าย

มาถึงส่วนที่น่าสนใจมากอีกส่วนหนึ่ง นั่นก็คือ Hot Zone ดูแต่ชื่อคงไม่สามารถคาดเดาคุณสมบัติอะไรได้มากนัก ไม่ต้องเสียเวลาเดาหรอกครับ ผู้เขียนจะสรุปสั้น ๆ ให้คุณผู้อ่านได้รับทราบ คุณจะสังเกตเห็นว่าหลังคำว่า Hot Zone จะเป็นตัวเลขที่มีหน่วยความยาวเป็นนิ้ว หรือเซนติเมตร ซึ่งที่จริงแล้วเป็นการกำหนดระยะห่างจากขอบด้านขวา (right margin) ของเอกสารมาทางซ้ายเท่ากับระยะที่กำหนดเอาไว้และเรียกพื้นที่นี้ว่า Hot Zone เมื่อใดก็ตามที่ส่วนท้ายของข้อความในบรรทัดหนึ่งบรรทัดใดมีระยะห่างมากกว่าหรือเท่ากับระยะ Hot Zone โปรแกรมเวิร์ดไทย 2.0 จะพยายามที่จะดึงเอาคำ ๆ แรกที่อยู่ในบรรทัดถัดไปขึ้นมาไว้ในพื้นที่ดังกล่าว หากไม่สามารถบรรจุลงได้หมดทั้งคำ โปรแกรมฯจะทำการตัดคำดังกล่าวออกเป็นสองส่วน โดยแทรกเครื่องหมายยัติภังค์ไว้ที่ท้ายส่วนแรก และปัดส่วนที่สองขึ้นมาไว้ที่ส่วนต้นของบรรทัดถัดไป โดยปกติจะมีการกำหนดระยะ Hot Zone เอาไว้ที่ 0.25 นิ้ว

เท่าที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นเครื่องมือหรือสามขุนพลที่เป็นกำลังสำคัญในการตรวจสอบเอกสารที่คุณสร้างขึ้นให้มีความถูกต้องและสวยงาม เพื่อช่วยให้งานของคุณดูมีคุณค่าและประหยัดเวลาในการทำงานของคุณไปได้ เสียดายคุณ บก.ไมโครคอมพิวเตอร์ส่งสัญญาณมาทางอีเมล์ของผู้เขียนเสียก่อนว่าอย่าเขียนบทความยาวนัก เพราะยังมีผู้เขียนท่านอื่น ๆ จ่อคิวบทความต่อกันยาวเป็นแถวรถถนนสุขุมวิทยามเช้า เอาไว้ในฉบับหน้าซึ่งเป็นตอนที่ 4 ผู้เขียนจะนำความสามารถด้านอื่น ๆ มาสาธยายให้คุณผู้อ่านได้รับทราบอย่างต่อเนื่องแน่นอน สำหรับฉบับนี้สวัสดีครับ

บริษัท เดอะไมโครวิซซิสเตมส์ จำกัด

ผู้พัฒนาและจัดจำหน่ายให้บริการซอฟท์แวร์และฮาร์ดแวร์ต้องการผู้ร่วมงานเพื่อรองรับการขยายตัวของบริษัทดังนี้

1. **System Programmer**
- จำนวน 4 ตำแหน่ง

Application Programmer
- จำนวน 6 ตำแหน่ง
-วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (สาขาคอมพิวเตอร์) เคยมีประสบการณ์ในการทำมาก่อนจะได้รับพิจารณาเป็นพิเศษ

2. พนักงานฝ่ายสนับสนุนผลิตภัณฑ์
(Product Support Representative)
- จำนวน 6 ตำแหน่ง
- วุฒิการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป
-มีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์

3. พนักงานขาย
- จำนวน 6 ตำแหน่ง
- วุฒิการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป

4. พนักงานธุรการ
- จำนวนมาก
- วุฒิการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป

5. พนักงานส่งของ
- จำนวน 4 ตำแหน่ง
- วุฒิการศึกษา ม.3 ขึ้นไป

ทุกตำแหน่งมีเงินเดือนบี้ยเลี้ยงและสวัสดิการอย่างครบครัน

สนใจสมัครด้วยตนเอง หรือส่งจดหมาย มาที่

บริษัท เดอะไมโครวิซซิสเตมส์ จำกัด
257/21 สุขุมวิท 71 ปากซอยพิบูลย์เวศน์ 2
พระโขนง กรุงเทพฯ 10110
โทร. 3918107-8, 3813025-6